

॥ ओवी नं. ७३ ॥

॥ कृष्णामृतं चा उत्तरार्थ ॥

॥ सावंगा-जळ्डाव दांडची निरसनसह मुळावरची ओवी - ॥
ओवी महात्म :- गायपाचा खेळाव्दारे कृष्णा गुप्त झाल्यानंतर,
हेंगडुजी महाराजाने सावंग्याच्या जन लोकास करून ठेवलेला उपदेश ॥

॥ आदीपुरुषाचं भजन करता ॥

- ॥ आदीपुरुषाचे भजन करता । तुम्ही सावंग्याच्या/जन लोका ।
करून विनंति, लागुन चित्ती । ते देह नाही आता ॥
- ॥ जुना देह गेला, नवा धरला । तो आहे आता ।
आदीपुरुषाला राज्य भाकल । त्याची आहे सत्ता ॥
- ॥ जुना गेला, नवा आहे । तो होय म्हणता ?
रूप धरते, भेटी देते । त्याचं काय करता ? ॥
- ॥ लागुन ध्यानी, बसले नेमी/नामी । जागी होईन म्हणता ।
अवताराचं, मानत नाही । कैसे जागी करता ? ॥ ०४ ॥
- ॥ चैत्यन्या रूप भ्रांत तिथ । असे आहा/याल तुम्ही ।
आता तिला दिले तिरनयन । त्याहीला काय दयाल तुम्ही ?॥
- ॥ केली चैत्यन्या हिन, आली शरण । असे व्हालं तुम्ही ।
निश्कलंकी अवतार । जागी, करन आदीमुनी ॥
- ॥ आदीपुरुष आधीला । मागुन आले आदीमुनी ।
निघुन चैत्यन्याने पतीला गोयले । होते वचनी ॥
- ॥ बम्हा विष्णु शंकर झाले । फजीत चैत्यन्या ।
आदीमुनी वाचुन जागी नाही । झाले चैतन्य ॥०८॥
- ॥ बम्हा विष्णु शंकर दिले । चैत्यन्या उदरी ।
केला यवगाचा चुना । बहु, पाप याहीच्या पदरी ॥
- ॥ आदीपुरुष तो आधीचा खरा । मागुन आला आदीमुनी ।
निर्जुण चैतन्य, चतुर्पतीच्या । गुंतला आहे वचनी ॥
- ॥ देह देल्ली, जीव घरी । आदीपुरुष वसे ।
परमय वेद, तो परमेश्वर । बादशाहा असे ॥
- ॥ आदीपुरुषानं देण दिलं । पहा त्या बादशाहाला ।
जीव हत्या जरा नाही । घडणार त्याहीला ॥१२॥
किंवा :- प्राण वधता हत्या जरा नाही घडणार त्याहीले ॥१२॥
- ॥ आदीपुरुषा वाचुन दुसरा कोण । वंदन जीवाला/प्राणाला ।
बम्हांडाची हत्या घडणार नाही । जरा त्याहीला ॥
किंवा :- बम्हांडाची हत्या घडन नाही । चुकणार त्याहीले ॥
- ॥ हाती शिल्ला, प्राण वधले । याहीचे ओपार/उपार ।
आधीपुरुषाला आधीच अर्पण । त्याहीची भाकर/भाकलं ॥
- ॥ नव्हते वेद, नव्हते भेद । तईचा आदीपुरुष ।
निर्जिव हेडा, याहीच्या मुखी । गाईचे वेद ॥१७॥
- ॥ तिर भवनी चारही खुम्म । शक्ती आदी पुरुष ।
याहीच्या हंकारानं उभे । आहे तिरलोक ।
अनामत देव द्युत आहे गादीप ॥१६॥
- ॥ गादी केली भरून देहे । याहीच्या हुकुमात ।
अनामत नित रूप आहे । जागृत ज्योत ।
उरल्या गादीनं/देहीनं येईन चित्ती । खेळ केला नितरूप ॥

॥ चारच खेळ चौघानं मांडले । एकच होईन संगजोड ।
 चौ-यवगाचा, उभा होईन खेळ । एकच उठन भंम्कार ॥१८॥

॥ चौ-यवगाचा, होईन मारोडा । शक्तीला सुटन चळ ।
 दुनुन आयुष्य, होईन कुडीला । देवराज करन यवगाचां खेळ॥१९॥

भजने :- ॥ धनी देव आला माझा । उजेड पडन त्याहीच्या रूपाचा ॥
 ॥ तारु आला अवघ्याचा । जागी करन देहे पिंड खासा ॥
 ॥ खेळ खेळ बा सारंगाधर । त्वा नवा खेळ मांडला यवगावर/भुम्मेवर ॥
 ॥ खेळ खेळ बा सारंगापाणी/चकपाणी । मानवात राज्य करा येवुनी ॥

-: शब्दार्थ :-

भाकलं :- पुढे होणारे भविष्य । **हिन** :- निकृष्ट, निच दर्जाचे । **उद्दर** :- पोट ।
चुन्ना :- नाश करने । **शिला** :- हत्यार, मोठा दगड । **दुनुन** :- डवल, दुसरे दोन पटीने जुन । **भंम्कार** :- उय/अनन काळ निर्माण करणारा भुभुत्कार ।
मारोडा :- मारामारी, गलवला, गोंधळ, आरोही

॥ निरसनसह आदीपुरुषाचे भजन करता ॥

॥ निरसन ॥

पुस महीन्याच्या तिन महीने अगोदर कृष्णाजीने हेंगडुजी महाराजाला आश्विन च्या दस-याला सांगी केली होती की : येणा-या पुस महीन्याच्या भजनमांडीत नउ दिवसात नव्या यवगाचा नवा कार करणार आहे. देवराज हेई पाहयंजा पुढं ! या नव्या कार व्वारेच भैसाची मांडणा होणं आहे. ज्योता चढणं आहे. कलयवगात सत्यवग येणं आहे. जेजे सांगीतले तेते अवघ खर होणं आहे. अवधी सांगी खरी होणं आहे. भाकल्या शकुनाला मान देणं आहे. पुढे येणा-या यवगासाठी लागणारी सर्व तयारी करून, मला कलीच्या संधीचा लाभ घेवुन, कलीच्या संधीला मान देवुन गुप्त होणं आहे.... ईत्यादी सांगी सांगुन हेंगडुजीला त्या पुस महीन्याच्या मांडीतील नव्या दिवसाच्या कार ची सांगी '**महापुरुषा कळुन असता का वोलता हिनावुन ०७/७७**' या ओवी व्वारे केली होती.

त्या आश्विन च्या दस-याला झालेल्या सांगीच्या दिवसापासुन तिन महीन्यानंतर आलेल्या पुस महीन्याच्या नव दिवसाच्या मांडीत कृष्णा नव्या यवगाचा नवा कार करण्यास ध्यानस्थ वसले. आणी '**महापुरुषा कळुन असता** या ओवीत सांगीतल्याप्रमाणे त्यांनी ६४ लक्ष जोगण्या, ३६० सहस्र भोवण्या, १६ सहस्र गोपीगणा, ९ लक्ष भवान्या, ७ लक्ष आसरा, ७ रचनिंच्या प-या, रिधी-सिधी लक्षमी, आदीमाया शक्ती, अष्टगण अष्टभैरव सह या देह धरणीला ज्योता चढुन, या शक्तीयॉ व सिधिदयॉ चतुर्प्रता विर्द्वर आणण्याची तयारी करून ठेवली. निश्कलंकी आल्यावर तो या सर्वास आणनं तो सर्व घरा । ऐशी भैसाच्या यवगाची गुप्त मांडणा केली. परंतु याची खवर तेव्हा कोणाशी नव्हती. निश्कलंकी मांडणा करत भैसाचे यवग आणण्याची सोय करून आपले चतुर्प्रतीचे कार्य गुप्त रूपात राहुन करण्याचे ठरवले.

आणी त्या योगीराज कृष्णाने पुर्विप्रमाणे पुनश्चः गायपाचा खेळ उभारून देहीतील षट्चकाच्या शेवटी सहस्रदलीच्या वर नांद-विंदुच्या गाठी पाडुन, कायातत्त्वांच्या सहस्रदली प्रवेश करून, कायेचे तत्वे निर्गुण स्वरूपी मिसळुन स्वरूपी ऐक्य केले. अश्या प्रकारे पद-पिंडाच्या भेटी करत निर्गुण निराकार केवळ देह धारण केला. आणी त्या निर्गुणाने आनंदपदाच्या तळी चंद्र-सुर्याचा जेथे मेळ होतो त्या गोल्हाट मंडळी असलेल्या सुखाठाई जीव-शिवाचे ऐक्य करून शिव झाला. आनंदाची ज्योत वनुन आनंदात गुप्त रूपी राहत चतुर्प्रतीचे कार्य करण्यास गृंतला. भैसाच्या यवगाची मांडणीचे कार्य करू लागला. या गायपाच्या खेळाचे अधिक व्यान कृष्णांमृत मधुन घ्यावे.

कृष्णाने भाकलेल्या गायपाचा खेळ च्या दिवसापासुन नव महीन्यानंतर येणा-या श्रावण च्या कृष्णाअष्टमी या दिवशी कृष्णाने गाही दिली. असे **अष्टमी जागृत पाळणा-०७/७२** या ओवी चे घृपद सांगी करते. त्या गायपाच्या दिवसापासुन कृष्णाचा निराकार निर्गुण केवळ देहीचा पाळणा हालत आहे. असे ही ओवी सांगते.

कृष्णा गायपाच्या खेळाव्दारे गायप होणार ! हे हेंगडुजीला कृष्णाने तिन महीने अगोदर आधीच सांगी करून सांगतले असल्यामुळे, कृष्णा गायप झाला याची चाहूल सर्वप्रथम हेंगडुजीला लागली. हेंगडुजीने महारोगी वागदे यास ही ‘आदीपुरुषाचे भजन करता’ ही ओवी देवुन त्यास सांगीतले की : कृष्णा ध्यानस्थ वसलेल्या झोपडी समोर जी नव दिवसाची भजनाची मांड वसली आहे, त्यात गायन करून तावोडतोव निघून ये !. या चतुर्पंती गायनाव्दारे तुझा महारोग दुर होईल. असे त्यास सांगी करून, तेथुन त्यास सावंग्यात आपल्या योगवळाने पाठवले.

हेंगडुजीच्या सांगीप्रमाने कृष्टरोगी वागदे यांनी अष्टमीच्या मध्यरात्री अंदाजे वारा वाजता ‘आदीपुरुषाचे भजन करता सांवंग्याच्या लोका’ ही ओवी म्हटली. आणी रोगमुक्त होवुन तेथुन तावोडतोव निघून गेला. भजन मंडळीतील भक्त भजनी ही ओवी ऐकुन विचारी पडले. परंतु जाणत्यांनी ही ओवी ऐकुन जे जाणायचे ते जाणले. आणी भजन सकाळच्या चौघडा होईपर्यंत चालु ठेवले.

तिकडे जळगावी जाणता कृष्णासखा हेंगडुजीने कृष्णा गायप झाला हे जाणले. हेंगडुजीने गुप्त कृष्णास उद्देशुन म्हटले की : मार्येची ममता ईला दाखवलं तुम्ही रूप ! आम्हा केळं अपदेशी, आपण झाले गायप ? मुळ यवगी शक्तीसमोर उठलेल्या ‘चौथा शिवका दिला तुला तिरनयन’ या आवाजी देणं चा शकुन साधन्याकरीता शवितला चौथा शिवका दिला. गिरजा शक्तीला देह दिला. आणी जीव अंम्बर करून सारंगाधर बनुन कैलाशी निघून गेले तुम्ही ! आता आहो मी एकला ! अवधी धरणी हो पडली सुनी ! आता गुण नाही गव्हर या योग्याच्या मनी ! हा कृष्णा झाला निर्गुण निश्कलंकी निराकार ! आता पुसाव कोण्या योग्याला ? अशी जेव्हा हेंगडुजी काकुळती करू लागला, तेव्हा निर्गुण निश्कलंकी आंनदाची ज्योत रसरूपी कृष्णाने आकाशवाणी व्वारे हेंगडुजीला शक्तीच्या ओवी ०९/०२/०९ च्या पुढील चरणांची सांगी केळी की : भुम्मेवर भुम्मा गोयक होतीन गोळा ! चौ-खुम्माचा राहीन त्यांना जिव्हाळा ! तिन खुम्म येतीन शरण ! हा आदीमुनी अवघ्याचा चुकवन चौ-यांशीचा मोहजवा तई पासुन.शक्तीची ओवी खंड०९/०२/ओवी०९ चे निरसन वाचा.

हेंगडुजी हा कृष्णाचा परमसखा असल्यामुळे सावंग्याची चौघडयाची ज्योत वाढल्यानंतर, कृष्णाचा संग करण्यासाठी त्यानेही पहाटे पहाटे गायपाचा खेळ करून तोही तेथुन गायप झाला.

तिकडे कारलार्थीत देवमननेही कृष्णा, हेंगडुजी गायपाचा खेळ करून गुप्त झाले आहेत. असे जाणल्यावर त्या भल्या पहाटे सावंग्यात प्रकट झाला. सकाळी देवमन, पुणाजी सह जाणत्यांना घेवुन झोपडीचा दरवाजा उघडुन पाहते तर काय ? ज्याठाई कृष्णाजी ध्यानस्थ वसले होते, त्याठाई ची जागा कृष्णादेहीच्या जलतत्वांच्या कणाकणाव्दारे ओलसर झालेली होती. ओहंम् रसरूपी मर्द कृष्णाने आपल्या तनाचे/देहीचे हरन करून, त्या अविनाशी कृष्णद्युताने तिथे आपल्या जलाचे निशाण ठेवुन तेथुन तो गायपाचा खेळ उभारून गायप झाला होता. हे दृश्य पाहून तेथील सर्वसामान्य भक्तजनांनी भावनेच्या भरात आकोश मांडला. तर जाणत्यांनी जी कृष्ण जल तत्वांची ओली जागा होती, त्या ओल्या जागेवरच्या ओल्या मातीचा गोळा तेथे उभारून, तेथेच कृष्ण नामाची ज्योत पेटवुन, त्या ज्योर्तिमय कृष्णास या सगुण-निर्गुण ज्योतीत राहण्याची विनंती अर्ज करून त्या जाणत्यांनी कृष्ण ज्योतीची त्या ओल्या मातीच्या गोळयात रस्थापना केली.

ही कृष्णाची वाहोली होय. नवरदेव जसा आपला प्रपंच थाटण्यासाठी वाहोलीवर उभा होवुन लग्न लावतो, त्याच प्रमाणे कृष्णा गुप्तरूपात येथे या वाहोलीवर निराकार निर्गुण निरंजन ज्योत रसरूपी उभा असुन, तो भैसाच्या यवगाची मांडणी करत उभा आहे. भक्तजनांचे तारण करत/करणार आहे. सत्यवगाचा प्रपंच थाटत नव्या यवगाचा नवा कार करणार आहे...इत्यादी व्यान तेथील आकोश करत कोपलेल्या मानव भक्तजनास जाणत्यांनी देवुन त्यांचा कोध शांत करून त्यांना समजावले. आणी अष्टमीच्या मध्यरात्री म्हटल्या गेलेल्या आदीपुरुषाचे भजन करता सावंग्याच्या लोका या ओवीच्या चरणांची सांगी समजावुन सांगतली ती अशी :

॥ आदीपुरुषाचे भजन करता । तुम्ही जन लोका/सावंश्याच्या लोका ।
करून विनंति, लागुन चित्ती । तो देह नाही आता ॥
॥ जुना देह गेला, नवा धरला । तो आहे आता ।
आदीपुरुषाचं राज्य भाकल । आता त्याची आहे सत्ता ॥
॥ जुना गेला, नवा आहे । तो होय म्हणता ?
रूप धरते, भेटी देते । त्याचं काय करता ? ॥
॥ लागुन ध्यानी, वसले नेमी/नामी । जागी होईन म्हणता ।
अवताराचं मानत नाही । कैसे जागी करता ? ॥

तुम्ही सावंश्याच्या जन लोका त्या आदीपुरुषाचे भजन करता आहे. त्या आदीपुरुष कृष्णास चित्त मन लावुन विनंती अर्जा करता आहे. ध्यानी लागुन नेम करून त्यास जागी होय म्हणत आहे. रूप धर म्हणत आहे. परंतुकृष्णा चा तो देह आता निराकार निर्गुण निश्कलंकी ज्योत वनला असुन, आता त्याचा तो सगुण देह नाही आहे. तो त्याचा जुना सगुण देह त्या कृष्णाने गायपाचा खेळ उभारून गायप कलेला आहे. आता त्याने निर्गुण निराकार निश्कलंकी ज्योर्तिस्वरूप तेजांकृत आकृति धरली आहे. कोटी कोटी सुर्याच्या प्रभा फाकब्या समान त्याची निराकार मंडलाकार तेजाची आकृति हा त्याचा नवा कोरा देह होय. आता येथ अकाशमात मध्ये ही निराकार निर्गुण निश्कलंकी ज्योर्तिसमान लभेद आकृति उभी आहे. या आदी भैसाची छाया सच्च्या भक्ताशी आता आकीगण देईन. हीच आता रूप घेणार ! भेटी देणार ! देही होणार, विदेही होणार ! अथर्वन् वेद चौध्या खुम्मी गर्जना करणार आहे. या निराकार निश्कलंकी ज्योर्तिस्वरूपी आदीपुरुष कृष्णाचं सर्व भाकल खर होणार आहे.

ज्याची होती सत्ता तो धनी अवधूत आता उभा आहे. आता या आदीपुरुषाचीच सत्ता आहे. आता या तिर्थ पदावर निरंजन निराकार निर्वाण अवधूत अनामत निश्कलंकी कृष्ण उभा आहे. हा आदीपुरुष लभेद राजा कोटी सुर्याच्या प्रभा समान प्रकाशमय ज्योर्तिस्वरूप घेवुन आकाशमात मध्ये उभा झाला आहे. सर्वत्रा याहीचे प्रकाश किरणाची प्रभा दिसनं. येथे सारं देवांचं भगव निशाण दिसनं ! म्हणुनच भक्तजन हो ! नामीच राहा गडे हो ! एकी करा. कनवाळान भजन पुंजन ध्यान सुमरन भक्ती करा. या कृष्ण रायानं यवगावर सावध होवुन सावध ज्योत उभी केली आहे. याहीची अकाशमात मध्ये ज्योत उभी आहे . ही ज्योत आता निरंजनी भेटी देत राहीन. या अवधूतास तुम्ही मुजरा करा. हा तुमच्या चौ-यांशीच्या वाटा चुकवन. या सोहंम् ज्योतीचा प्रकाश तोङ्न चौ-यांशी वंधन ! विर्दांचं साहयं कराले आता नाही लागणार खीण/क्षण ! आदीपुरुषाचा नवाच खेळ तो या देही या डोळा दाखवन. यवगा यवगीचे राज भैसाचं दाखवन. हा वापा अवघी सृष्टी/धरणी एकाच नामी ठेवन.

आता याहीच्या स्वाधीन कळसुत्र आहे. आता याहीनं चतुर्पती नामाची सत्ता उभी केली आहे. आता सर्व देवांगण चतुर्पती चे सुमरन करन. अवघे देवांगण पुष्प वर्षाच वरत चतुर्पती नामाचा घोष करन. कारण देहीची निर्गुण गादी या कृष्ण मालकाची आहे. इच्यावर सत्ता आहे या देवराया कृष्णाची। याहीच्या संग स्वर्गिचे द्युत, आदी भैसाची फलटन सिदाई सेना उभी आहे. सेना नाही गणीता किती सांगु सिद्धाशी ? कृष्णाच्या पायाची आज्ञा, अधार भक्तीशी ! या चतुर्पती च्या चौ-खुम्मावर कृष्णाजीचे भंडार भरून आहे. सत्यवर्गी हा भैस आपरूप येईन. चौदावीला नविन ध्वज लावन. ऐसे हे चरणचारीया वोलन आहे की : चतुर्पती नाम खरं आहे. याहीनं पुर्विस्ताचा कार केला आहे. आता सत्या घरी, सच्च्या भक्ता घरी याहीची चतुर्पता आपरूप उभी राहणार.

हे सर्व या कृष्ण अवताराने आधीच भाकले आहे. तरी या अवताराचं मानत नाही ? मग कैसे जागी करता ? भांतीमुळे या अवताराचं खरं मानलं नाही म्हणुन आधी चैतन्या शक्ती हीन झाली होती ! ती कैशी हीन झाली याचे अधिक व्यान खंड०१/०२/०१ शक्तीची ओवीतुन घ्यावे.

॥ चैत्यन्या रूप भ्रांतीत । असे आहा/यानं तुम्ही ।
 आता तिळा दिले तिरनयन । त्याहीला काय दयाल तुम्ही ? ॥

॥ हिन झाली चैत्यन्या, आली शरण । असे व्हाल तुम्ही ।
 निश्कलंकी अवतार जागी करन आदीमुनी ॥

॥ आदीपुरुष आधीला । मागुन आले आदीमुनी ।
 निघुन चैत्यन्याने । पतीला गोयले होते वचनी ॥

॥ वर्मा विष्णु शंकर झाले । फजीत चैत्यन्या ।
 आदीमुनी वाचुन जागी नाही । झाले चैतन्य ॥

॥ वर्मा विष्णु शंकर दिले । चैत्यन्या उदरी ।
 केळा यवगाचा चुना । बहु पाप याहीच्या उदरी ॥

शक्तीच्या ओवी:-०९/०२/०९ चे निरसन वाचा ! शक्तीच्या ओवीमध्ये शक्तीने ‘हा देव नाही खरा’ असे जळजळीत वोल वोलुन, जेव्हा या निराकार देवाला शक्तीने मानले नव्हते, तेव्हा जसे कर्म तसे फळ या न्यायाने तिथे अग्न धुनी उठुन भ्रांतीत टाकणारी धुनी उठली होती. या भ्रांतीत टाकण्या-या धुनी मुळे शक्तीचे रूप भ्रांतीत पडले होते. शक्ती ने या धुनीच्या भ्रातित घेवुन जेव्हा तिळा दिलेले तिन खुम्म जाळले, तेव्हा ती हिन होवुन निराकार आदीपुरुष कर्ता-याला शरण आली. आणी तिने भैसाची भाव धरून प्राथना मांडली होती. तिच्या प्रार्थनेला पावन होवुन जेव्हा तो निराकार आदीपुरुष भैस आदीमुनी रूपाचा आकार घेवुन तिच्यासमोर घेवुन उभा झाला, तेव्हा शक्तीने त्यालाच आपला पती मानुन वचनी गोयले होते. वचनानुसार तिळा तिचे वर्मा विष्णु शंकर हे तिन खुम्म आदीमुनीने जागी करून दिलेत. आणी आवाजी चौथा खुम्म तिरनयन दिला होता. परंतु शक्तीच रूप भ्रांतीत पडलेले असल्यामुळे, तिच्या समोर आदीमुनी रूपात उभा असलेल्या त्या चौथ्या खुम्माचा वोध तिळा तेव्हा झाला नव्हता. तेव्हा कलयवगात या चौथ्या खुम्माचा वोध होईन. तो चौथा कलीच ठिकाण उडवन. तोपर्यंत तु आता आपला हिंशोब पहा. अशी आदीमुनीने तिळा सांगी केळी होती. कलयवगी चौथ्या खुम्माचा वोध झाल्यावर तुला ‘चौथा शिकका दिला तिरनयन’ या आवाजी वचनाची पुर्तता चौथ्या आदीमुनी कडुन होईन. अशी आदीमुनीने शवितला सांगी केळी होती. शक्तीच्या ओवीत । चौथा शिकका तुला दिले तिरनयन । कलीत होईन वोध पण । उडवन कलीच ठिकाण । या उठलेल्या आवाजी देणं चा शक्तुन साधण्याकरीता, या देण्याची पुर्तता करण्याकरीता हा चौथा शिकका असलेला आदीपुरुष आदीमुनी कृष्णाने कृष्णदेह चैतन्याशक्तीला दिला. या गिरजा शक्तीला देह दिला. आणी केवळ जीव अंवर करून निराकार निर्गुण निरंजन आनंदाची ज्योत खरूपी सारंगाधर बनला. अश्या रितीने या कलीमध्ये या नव्या दिवसाच्या कार व्वारे शक्तीला दिलेल्या आपले मुळ्यवगाच्या वचनाची पुर्तता आदीपुरुष आदीमुनी कृष्णाने केळी. शक्तीला तर दिले हो तिरनयन ! हे तर त्याचं आधीचेच भाकळं होतं. पहा त्या शक्तीच्या ओवीत. चैत्यन्या रूप जसे भ्रांतीत पडते, तसे भ्रांतीत पडले आहाता का तुम्ही ? आता काय दयाल तुम्ही या तिरनयनाला ?

॥ आदीपुरुष तो आधीचा खरा । मागुन आला आदीमुनी ।
 निर्गुण चैतन्य, चतुर्पतीच्या । गुंतला आहे वचनी ॥

॥ देह देल्ली, जीव घरी । आदीपुरुष वसे ।
 परमय वेद, तो परमेश्वर । वादशाहा असे ॥

॥ आदीपुरुषानं देण दिलं । पहा त्या वादशाहाला ।
 जीव हत्या जरा नाही । घडणार त्याहीला ॥

॥ आदीपुरुषा वाचुन दुसरा कोण । वंदन जीवाला ।
 वर्मांडाची हत्या जरा नाही । घडणार त्याहीला ॥

शक्तीच्या ओवीतच तुम्हास व्यान येईल की : तो निराकार कर्ता आदीपुरुष प्रथम शक्ती समोर आपल्या ख-या खरूपात उभा होता. परंतु शक्तीने त्याला ‘हा देव नाही खरा’ असे हिनवल्यानंतर, तोच आधीचा निराकार आदीपुरुष कर्ता आदीमुनी रूप घेवुन मागुन आला. आणी तेच आदीमुनी या कृष्णदेहीत अवतरला ! हे निर्गुण चैतन्य चतुर्पती च्या वचनी या कृष्णाव्वारे गोयल्या गेले आहे. या देहघरी आदीमुनीने आपला जीव दिला. आणी आपल्या मुळरूपी आदीपुरुष रूपात घेवुन वसला. तोच अवच्या वेदातला परमय वेद असलेला लभेद केवळ होय. त्या लभेदाचा चतुर्पता अथर्वन् वेद

कृष्णाच्या मुख्यातुन वाहेर पडला आहे. या चतुर्पता अथर्वन् वेदात कथलेल्या सत्यवगाचा तो कृष्णाच वादशाहा होय. या वादशाहाला आदीपुरुषाचं देण झालं आहे. त्याहीला जीव हत्या, ब्रह्माड हत्या जरा नाही घडणार !

॥ हाती शिळा, प्राण वधला । याहीचे ओपार/उपार ।
आधीपुरुषाला आधीच अर्पण । त्याहीची भाकर ॥

॥ नव्हते वेद, नव्हते भेद । तईचा आदीपुरुष ।

निर्जिव हेडा, याहीच्या मुख्यी । गाईचे वेद ॥

परंतु तुम्ही भक्तजन हो ! हातात शिळा घेवुन हेल्याचे जिव वधुन, त्याचे मासं या आदीपुरुषाला ओपार/उपहार म्हणुन अर्पण करता. अश्या ओपार अर्पण करण्याच्या प्रथेव्वारे तुम्हास जिवहत्याचे पाप लागणार. या कृत्याने तो आदीपुरुष कधीही जाणा होणार नाही. तो काही तुम्हास प्रसन्न होणार नाही. कारण की : हा आदीपुरुष कृष्ण ! या कृष्ण ने 'आधी केली हो धरणी शुद्ध करता पुंजन । आणी यवगा यवगी गायपाच्या खेळाव्वारे कृष्णानं आपला स्वतः चा प्राणमय देह वधत येत येथ आला आहे. त्याला ब्रह्माडाची हत्या जरा घडणार नाही. अश्याच प्रकारचे अंतर्वाहयं देह शुद्ध ठेवुन भक्तीभावने मनोमय पुंजन करने. हेच त्याची भाकर होय. आणी ती भाकर नाही देल्ली तुम्ही कोण ? । म्हणुनच माझे घरचे ठिकाण, व वहेत यवग जाहीरण करतो या ओवीचे चरण गर्जुन तुम्हास सांगी करतात की :

॥ आधी केली धरणी शुद्ध करता पुंजन ।

हेच माझी भाकर देवा नाही देल्ली कोण ? ॥

॥ हाती काठी घेवुन उभा मी दरवाज्यापाशी ।

सर्वत्राला मुजरा दादा हो । भाकर दया माझी ॥

या कृष्णाला जर त्याची ही शुद्ध सत् भाव ची भाकर नाही देल्ली, तर तो 'माझी भाकर मजला नाही देल्ली हो कोण ? असाच म्हणात फिरत राहील. तुमच्या या जिवहत्या करून ओपार देण्याच्या प्रथेव्वारे/कृत्याव्वारे दिलेली ओपार/भाकर चा तो कदापि स्त्रिकार करणार नाही. या आदीपुरुषाला कृष्णाने आधी ही देहधरणी शुद्ध करून त्या चतुर्पती आदीपुरुषाची जन्मोजन्मी भक्तीभावाने मनोभावपुंजा केली. नव्हता वेद नव्हता भेद तईच्या आदीपुरुषाला हीच सच्या भक्ती-भावाची भाकर या कृष्णाने यवगान यवगं अर्पण केलेली आहे. आणी तुम्ही भक्तजन हो काय करत आहात ? निर्जिव हेडा म्हणजेच हाती शिळा घेवुन हेल्याची हत्या करून/त्याची लाश पाडुन, त्याचे ओपार कृष्णास अर्पण करता ? त्या लाशीचे मासं, मद्यपान आपल्या मुख्याने प्राशन करून, त्याच मुख्याने या चतुर्पता गाईचे अथर्वन् वेदाच्या ओव्या गाता ?

तुमच्या अश्या वागण्याने तो कृष्णा तुम्हास ही चारही वाणीतुन निघणारी मौसं वाणी नाही देणार ! कारण की : ही मौस वाणी या अनामीक कृष्णाचं घर होय. या मौस वाणीतच तो राहतो. या मौसवाणी च्या शब्दावर उभा राहुन त्या शब्दाप्रमाणे काम करतो. या चतुर्पता अथर्वन् वेदांच्या ओव्याच्या अक्षरी या मौस वाणी व्वारेच द्युतगण सह देवांगण आले आहेत. येत आहेत. द्युतासह देवांगण, येणार आहे. या मौस वाणी व्वारातुनच तो कृष्णा देहघरी प्रवेश घेवुन प्रवेशी होत आहे. भेटी देत आहे. मुजरा घेत आहे. पुढे ऐसेच होणार आहे. आणी तुम्ही मासाहार मद्यपान करून पोटात मद्य-मांस ठेवुन ही चतुर्पता अथर्वन् वेदाची चारही वाणीतुन निघणारी मौस वाणी गायता ? तुम्ही असे गायन करता म्हणुनच जग ओळखेना या ओवीचे चरण गर्जुन सांगते की : ही मौस वाणी या अनामीक कृष्णाचे घर होय. तुम्ही असे मद्यपान मासाहार करत जर ही मौस वाणी मुखी घेत असाल, तर ही मौस वाणी तो कोण्या मद्यपान, मौसभक्षण करणा-या मानवास कदापि देणार नाही. तो ही मौस वाणी त्यांना देणार नाही वर ! अश्या तिरगुणी मासाहार मद्यपान करणा-या वहु मानवाचे त्याहीला भेव वाटते. कारण की : असे तामसी मानव मद्यपान मासाहार करत आपल्या पोट-पाण्यासाठी, आपल्या स्वार्थसाठी या मौसवाणी चा उपयोग करून या चतुर्पताचा नाश करेल. अश्या स्वार्थिं तिरगुणी मानवांना ही चतुर्पता न दिलेलीच वरी ! हे चतुर्पता व्यान सहसा अश्या स्वार्थिं तिरगुणी तमोगुणी वहु मानवांच्या जवळ येवु देणार नाही. अश्या मानवांना या चतुर्पताच्या जवळपास ही तो फिरकु देणार नाही. हे सत्य जाणा.

परंतु ज्या सच्च्या भक्ताने स्वतः च स्वताला ओळखुन स्वःस्वरूप पाहीले, आत्मरूप पाहीले, असे स्वः स्वरूपी ओळखीचे आत्मशयानी भक्त-जीवचया कृष्ण जीवाला ओळखतीन. या चतुर्पताला ओळखतीन. त्यां सच्च्या आत्मशयानी भक्तांच्या जवळ हे चतुर्पता व्यान आपरूप येईल. तो कृष्णा आपणहुन त्यांच्या देहघरा उभे राहुन त्यांना हाती धरेल. दवंडीच्या प्रमाणे त्याला ही चतुर्पता वाणी सांगेल. मो-ह येवुन यवगाच्या गोष्टी सांगेल. निरंजनी भेटी देईल. त्यांचा मुजरा धोईल. त्यांच्या चौ-याशीच्या वाटा मोडन... । असे भेटी आंगचे सच्चे भक्तच ही चतुर्पता गाय जागृत ठेवतीन. तेच जागी करन या कृष्णाला ! आणी स्वतः ची ज्योत उजळून या कृष्णाकडून घेतीन. तेच जाणतील की :

॥ तिरभवनी चारही खुम्म । शक्ती आदीपुरुष ।

याहीच्या हंकारानं उभे, आहे तिरलोक । अनामत देव द्युत आहे गादीप ॥

॥ गादी केली भरून देहे । याहीच्या हुकुमात ।

अनामत नित रूप आहे, जागृत ज्योत । उरल्या गादीनं येईन चित्ती ॥

॥ देहे भरून, गाही दिली । याहीच्या हुकुमानं ।

उरल्या देहीनं येईन धनी । खेळ केला/करन नितरूप ॥

चौधी आदीशक्ती आदीपुरुष कृष्ण हा चौथ्या खुम्मी पिंडी या वम्हाडी च्या तिरभवनी उभा आहे. हाच चारही खुम्मात तसेच देहे शक्ती संग या आदीपुरुषाच एकच तेज अशं असलेला आत्माराम या पिंडी या वम्हांडी भरून भरला आणीक उरला आहे. याहीच्या हंकाराने पिंडी या वम्हाडाचे तिरभवन तिरलोकी उभे आहेत. देहरूपी गादी केली आहे. देही याची गादी याने केलेली आहे. या गादीवर तो अंश अवतार घेवुन आत्माराम बनुन ही गादी चैतन्य ने भरून देत उभा आहे. या आदीपुरुष अनामत चा आत्माराम देवद्युत ची सत्ता या देह गादीवर आहे. चतुर्पतीच्या सच्च्या भक्तांच्या देहीत याचीच ही अनामत नित्य रूपाची ज्योत जागृत आहे. या धन्यानेच सच्च्या चतुर्पती भक्तजनांच्या देहीत घेवुन, त्यांना निरंजनी भेटी देत गाही साक्ष पुरावे दिलेले आहेत. या कृष्णाधन्याच्याच हुकुमात सर्व काही आहे. अवघ याहीच्या हुकुमात ! याहीच्या हुकुमाविना झाडांचा पत्ता/पान सुध्दा नाही हालत ! तोच धनी उरल्या देहीन पुढे येईन. कारण की :

॥ चार खेळ चौघाने मांडले । एकच होईन संगजोड ।

चौ यवगाचा, उभा होईन खेळ । एकच उठन भमंकार ॥

॥ चौ यवगाचा, होईन मारोडा । शक्तीला सुटन चळ ।

दुनुन/जुन आयुष्य, होईन कुडीला । देवराज करन यवगाचां खेळ ॥

चारही यवगात या चतुर्पता पंथाच्या भुम्मेवर चतुर्व्युहरूप रंचणेत अवतरलेल्या चौघानेच खेळ मांडला आहे. या चौघाच्या खेळाचा एकच संगजोड झालेला आहे. अधिक व्यानाकरीता कृष्णामृत वाचा. चर्तुव्युह रूप रंचनेत आलेल्या या पुर्ण अवतार कृष्णाचा हा चवयवगाचा खेळ आता उभा राहीन. या पुर्ण अवतारी कृष्णाच्या खेळाव्यारे या चतुर्पतीचा एकच भमंकार उठन. अर्घनघरच्या अर्घन काळ व्यारे या चतुर्पती पंथाचा एकच दांड या तिरगुणांचा पाखंड फोडन. तिरगुणी शक्ती सैरवेर होईन.. सुटन या शक्तीला चळ.., चवयवगात लागलेले अनेक नामी हे एकमेकात मारोडा करून अंती वाम्हण क्षत्रिय, वैश्य, शुद्र एक होवुन चतुर्पती च्या एकाच नामी लागतीन. एकला हा चतुर्पतीच्या एकाच नामी ही अवघी सृष्टी लावन वापा ! आणी जुन लाखो करोडोवर्षाचे आयुष्य या कुडीला येईन... असा खेळ तो देवराज कृष्णा सत्यवगाचा करणार आहे.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधूत ॥

